

Margot Ruis

ÚPLNE NORMÁLNE ŠIALENSTVO – OČAMI PRÍRODNÝCH BYTOSTÍ

Náš život v v priemyselných krajinách vyzerá, videné očami prírodných bytostí, zhruba tak, ako naznačuje titulok, aj keď by to ony samy asi takto nevyjadřili. Pozorujú, že neustále robíme veci a vytvárame vibrácie, ktoré nám vôbec neprospievajú a navyše ohrozujú náš spoločný životný priestor. Pre nás je to však všetko úplne normálne a väčšina ľudí vôbec nepomyslí, aký dopad majú rôzne vplyvy tohto druhu na naše zdravie, životnú energiu, radosť zo života, na našu duchovnú bdelosť a dobrú pohodu. Mnohé ani nemôžeme vedieť, avšak bytosti prírody nás na to upozorňujú.

"Vibrácie strojov", Bach a Mozart

Začnime príkladom: Jedna z vodných dievčat mi kedysi povedala, že vibrácie strojov znečisťujú vodu. Týmto úhrnným pojmom označujú moji spolubesedníci z iného sveta počuteľné a nepočuteľné vibrácie, ktoré vysiela väčšina našich technických vymožeností, autá, traktory, kosačky, vŕtačky, motorové píly, revúce reproduktory, lietadlá atď. Pre niektoré prírodné bytosti sem patrí aj rozhlas, televízia a signál mobilných operátorov vrátane príslušných prístrojov, tie ale zase v iných rozhovoroch tvoria kategóriu samu pre seba.

Keď počujeme, že vibrácie strojov znečisťujú vodu, pomyslíme zrejme najskôr na potoky, rieky a jazerá a potrebujeme chvíľu na to, aby sme tieto informácie strávili a pochopili ich dosah, napokon úplne mimoriadny. Prišla mi na um vodná žienka z Pyrenejí, ktorá mi povedala, že ani u samých prameňov voda už nie je tak čistá, ako kedysi bývala a ako by byť mala. A ako je to naším telom, tvoreným z najväčšej časti práve vodou? Samozrejme sa ho to tiež týka. To znamená, že vibrácie strojov znečisťujú vodu v našom tele. Vzhľadom k tomu množstvu hodín, ktoré väčšina ľudí v našich krajinách trávi v rozličných jazdiacich podložkách, mopedom začínajúc a autobusom končiac, alebo vo svojom zamestnaní obsluhuje hlučné stroje všetkého druhu, to určite nie je nezaujímavá informácia.

Ako ďalšie sa mi pripomenuli naše potraviny, ktoré takmer všetky obsahujú vodu. Sú ovocie a zelenina z vlastnej záhradky (tiež) preto tak prospešné, pretože ju nikto neťahal po zemeguli v nákladiakoch? Každopádne by to bol ďalší argument v prospech regionálnych produktov.

Zdá sa, že tu máme čo robiť s jedným z ďalších oslabujúcich vplyvov, ktorým sme vystavení alebo ktorým sa sami vystavujeme. Iste nepatrí k tomu najhoršiemu, ale záťaž sa sčítavajú.

Vibrácie strojov, ako nám bolo povedané, znečisťujú aj vzduch. To neprekvapuje, pretože vzduch je žiľlom najviac zaťaženým všetkým, čo pochádza od ľudí. K tomu sa neskôr ešte vrátíme.

Pri inej príležitosti sa mi elfia bytosť zmienila o tom, že vibrácie strojov poškodzujú srdcovú čakru. To pre mňa bolo alarmujúce, pretože práve toto citlivé energetické centrum je pre vývoj človeka nesmierne dôležité. Ono je domovom

schopnosti vcítiť sa, srdečnosti, ochoty pomáhať a schopnosti milovať. Alebo aj naopak.

Srdcová čakra mnohých ľudí je aj tak zaťažená popovou a rockovou hudbou, ktorú denne počúvajú a ktorá je v energetickom ohľade absolútne oslabujúca. To sa dá kedykoľvek preukázať svalovým kineziologickým testom. Nech sa ti tá hudba páči akokoľvek, ruka klesá dole ako kameň. Jeden z našich priateľov, učiteľ na vyššej odbornej škole s technickým zameraním, to svojim žiakom k ich veľkému údivu pravidelne predvádzal. Čím to, že im hudba, ktorú považujú za tak "megacool", odčerpávala silu? Dôvod spočíva v jednoduchej skutočnosti: existujú vibrácie života prospešné, prínosné, a vibrácie života nepriateľské, oslabujúce. To nijako nesúvisí s vkusom. Ku ktorému druhu súčasná popová a rocková hudba patrí, je úplne jednoznačné, spadá do kategórie dve.

Pred jednou z prednášok, nazvaných "Ako môžem vyživovať svoje energetické pole?" som náhodne na rôznych rozhlasových kanáloch hľadala ako dôkaz takpovediac preukazný materiál. Čoskoro som našla niečo priamo ukázkovo desivého a natočila na pásku. Potom som pridala ešte niekoľko hudobných ukážok rôznych štýlov. Pri prednáške sa testovaniu podrobila mladá žena, ktorá mala popmusic v obľube. Prehrala som tú príšernú hudbu - ruka bola okamžite dole; potom niečo umiernené popového - ten istý výsledok. Ako ďalšie nasledoval úryvok tradičnej ľudovej hudby v trojštvrťovom takte: z publika sa začal ozývať smiech, ale ruka zostala hore, akoby bola zo železa! Mladá dáma nechápala vôbec nič - túto muziku predsa úplne neznášala! Ako už bolo povedané, kus v tom nehrá rolu. Cigarety a pálenka tiež nesvedčia tým, ktorí ich majú radi.

V tejto kapitole sa odchyľim od prevažne chronologického usporiadania knihy a nechám vplynúť informácie, pochádzajúce z neskoršej doby.

Prírodné bytosti sa občas čudujú, ako dokážu ľudia sami sebe ubližovať a pritom nevidieť, ako si škodia. Divila sa aj prekrásna strážkyňa prameňa v oblasti Mühlviertel v Hornom Rakúsku, keď hovorila o hudbe, ktorú mnohí ľudia nosia so sebou. Myslela tým v aure, pretože auru sú bytosti prírody schopné vidieť. Hudba, ktorú počúvame alebo spievame, zanecháva rovnako ako myšlienky, pocity a témy, ktorými sa zaoberáme, stopy v našom energetickom poli, a prírodné bytosti sú skvelými stopármi. Strážkyňa prameňa už mohla pozorovať následky neustáleho prenikania popovej hudby do ľudskej aury, a vyjadrila to nasledovne: "Mnohí ľudia sú tak zhutnení, že sa ich nič jemného nemôže dotknúť. Prečo nemajú žiadnu túžbu po jemnosti? Bolo to pre ňu nepochopiteľné. To predsa musí bolieť, mať takú hutnosť v sebe a okolo seba! "

Nie je to reč, ktorá človekom otrasie? Čo bude s ľuďmi, ktorých sa nemôže dotknúť nič jemného? S tými, čo okolo seba majú hustý pás, uzatvárajúci ich voči jemným vibráciám? Hutnosť blokuje rast, ochromuje silu srdca, prináša otupenosť. Úplne normálne šialenstvo ... Môžeme len dúfať, že si túžba po jemnosti, o ktorej hovorila strážkyňa prameňa, predsa len ešte niekde prerazí cestu a hustotu prelomí.

Pamätáš si ešte na elfiu ženu zo Španielska, ktorá hovorila o hustom páse okolo Zeme, zabraňujúcim prieniku vyšších, hodnotnejších vibrácií zvonku? Vyzerá to, že je to jeden a ten istý fenomén; ako hore, tak dole, ako v makkrokozme zemskej aury, tak v mikrokozme aury človeka.

Vibračná hustota a temné bytosti tento neblahý vývoj v oboch prípadoch urýchľujú. Veľká elfia žena sa o nich zmieňovala a dávala k úvahe, že by sme mali vytvoriť nejakú protiváhu: pracovať na tom, aby sa vibrácie opäť presvetlili a zjemnili.

Tie bytosti si nie je treba predstavovať ako skrz-naskrz zlé, ktoré chcú zničiť svet. To nie je ich úmyslom. Chcú ho iba utvárať tak, ako to zodpovedá ich vlastnému založeniu, to znamená ako energeticky hustý, temný, otupelý.

Smutné na tom je, že im človek poskytuje toľko rezonancie. Pretože sme to my, kto má slobodu rozhodnutia! Ani bytosti prírody, ani ony temné prízraky nemôžu byť iné ako sú. Tým temným sa tak ťažko dá čokoľvek vyčítať. Človek ale nemusí ich vplyvu doširoka otvárať všetky brány. Je na nás, aby sme neprijímali za svoje ich snahy o posilnenie hustých a temných vibrácií na Zemi.

Ja tu ostatne neponúkam žiadnu ďalšiu sprisahaneckú teóriu, ale hovorím o prostej skutočnosti, že v našom svete majú svoje miesto ako svetlé, tak temné bytosti, rovnako ako všetko, čo je medzi nimi. Presne tak je tomu u ľudí. Všetci sa pokúšajú svoje okolie v hrubej hmote i v jemnohmotnom formovať podľa svojich predstáv, svetec rovnako ako mafián, veľký elf zrovna tak ako temná bytosť. Taký je skrátka svet. Našou úlohou je zistiť, karn chceme patriť, v akej spoločnosti sa hodláme pohybovať a potom konať. Máme možnosť voľby!

Obzvlášť veľkú radosť som mala vždy, keď účastníci našich seminárov a večerných skupín prichádzali s oznámeniami ako: "Ja už sa na tie filmy nemôžem pozerať!" Alebo "Túto hudbu už nemôžem počúvať!", často s podtextom: "Čo to len so mnou je? "- Skvelé, nádhera, zvýšila sa tvoja citlivosť, hovorila som. Nie je dôvod na znepokojovanie! Citliví ľudia postrehnú, aké energie do seba spolu s masovo rozšírenými produktmi zábavnej elektroniky vťahujú, ich jemnohmotný systém už nie je kompatibilný s hardrockom a filmovými hororami. Vťahovanie je veľmi trefný výraz: vibrácie a obrazy do nás skutočne vplývajú a zotrývajú v našich jemnohmotných telách a aure značne dlho; potom, čo odznejú, po nich stále ešte zostávajú stopy. Bytosti prírody tak majú na prvý pohľad jasno o tvojom hudobnom a televíznom programe.

Prvé dôkazy toho, čo sú prospešné a čo deštruktívne vibrácie, a predovšetkým ako silný je ich vplyv, poskytli pokusy, pri ktorých sa rastlinám a krávam po dlhšiu dobu púšťala hudba rôznych štýlov. Výsledky boli jednoznačné: Pod beatovým kladivom rastliny uvädali, pri Bachovi a Mozartovi sa im darilo skvelo, a podobne tomu bolo aj s tvorbou mlieka u kráv. Je vlastne podivné, že sa toho naša na výkon orientovaná spoločnosť nechytala a nezačala v kanceláriách a továrenských halách hrať Bacha a Mozarta za účelom stupňovania pracovnej výkonnosti. Pre zamestnancov by to bolo požehnanie, na ktoré by si samozrejme museli najskôr zvyknúť ...

A potom prišiel Masaru Emoto. Jedna milá účastníčka nášho kurzu mi v čase, keď bol u nás ešte neznámy, priviezla z Japonska jeho knihu "Posolstvo vody"; samozrejme v japončine, ale našťastie s anglickým prekladom. Jasala som! Prvýkrát bolo možné na fotografiách vodných kryštálov ukázať, ako obrovský vplyv majú vibrácie hudby či slov - v tomto prípade na vodu, to znamená aj na naše telesné tekutiny.

Bach a Mozart boli na špičke, spolu so slovami "ďakujem" a "láska / uznanie", sa podieľali na vzniku tých najkrajších kryštálov. Dobre dopadli aj ľudové piesne. Na opačnom konci rebríčka, tam, kde voda nedokázala vytvoriť vôbec žiadne kryštály, sa umiestnil heavy metal s akýmsi lievikom či vírom ako určitý druh zablateného lievika; veľmi podobný obraz vyvolali slová „ty idiote“. Kniha sa stala medzinárodným bestsellerom: a Masaru Emoto dosiahol svetovej slávy. Teraz cestuje po zemeguli, organizuje prednášky a snaží sa motivovať ľudí, aby liečili vody Zeme vibráciami lásky a vďaky. To je veľkolepé a celkom iste v duchu bytostí prírody! Drastické obrazy odpudivých blatistých paškvilov vedľa nádherných vodných kryštálov tak snád

ovplyvní aj každodenné správanie konzumentov hudby.

Emoto žiaľ netestoval žiadnu vodu, počúvajúc valčík. Tá by určite vytvárala prenádherné kryštály! Trojdobý takt je balzomom pre srdcovú čakru, liekom nanajvýš prospešným a posilňujúcim. A zvlášť valčík viedenský! Ten priamo prekypuje radosťou zo života. Stačí len pozrieť do tváří ľudí tancujúcich valčík, a tých, čo tancujú pri diskotékovej hudbe. To hovorí všetko o energiách, ktoré si do seba vťahujeme! Počúvajte viac valčíky, ľudia milí! Aj vaše izbové kvety vám budú vďačné!

Kultúra hluku a ticho

Jedným z podstatných rysov úplne normálneho šialenstva je fakt, že sme z našej kultúry vykázali ticho, takže žijeme v kultúre hluku. Tým nie je ani tak myslený hluk dopravy, stavenísk, atď, ale rámus, ktorým sa mnohí príslušníci tejto spoločnosti od rána do večera dobrovoľne obklopujú, rozhlasovým budíkom počínajúc a nočným filmom končiac. Nejaký aparát ide vždy. Rámus je normálny a vníma sa ako "živý", ticho oproti tomu ako "mŕtve". Je to ale presne naopak. Kto je vnútorne živý, dokáže si ticha užívať, a kto potrebuje permanentnú hladinu hluku, tomu chýba vnútorná vitalita; snaží sa prehlúšiť vnútornú prázdnotu zdanlivou živosťou zvukovej kulisy. Je smutné, že nám úplne chýba kultúra ticha. Ticho nepredstavuje žiadnu hodnotu. A keď, tak len celkom povrchné, ako termín v slovníku realitných maklérov. Nálepka "absolútne pokojná poloha" vyháňa ceny vyššie, a potom sa vo všetkých bytoch zapnú rámusiace prístroje. My ale potrebujeme ticho ako protiváhu k netichu všetkého druhu, ktoré nás neustále obklopuje. Naše jemnohmotné telá prahnú po tichu rovnako ako naša nervová sústava. Mali by sme začleniť ticho do svojich životov ako niečo veľmi cenného, ako vzácny a ozdravný klenot, ktorý si zasluhuje ochranu. Koľko ticha, vnútorného i vonkajšieho, som si dnes už doprial? Túto otázku si môžeš denne klásť a starať sa o to, aby tvoja bilancia ticha bola vyrovnaná. Budeš si ho užívať!

Federico García Lorca venoval tichu prekrásnu báseň:, nazvanú "Elegía del Silencio". V nej sa básnik ticha súcitne pýta, čo robí, keď sa mu ublíži, ako si hojí svoje rany, ktoré mu spôsobuje ... kto? Staré vodné koleso na poliach, zvony, smiech, slová, vzdychanie stromov, vzdialené more, zimný vietor, nárek studeného prameňa ...

To bol "hluk" anno 1920 na andalúzskom vidieku. Ako krásne, že si veľký bard tak citlivým spôsobom robí starosti o ticho! Keby dnes niekto skúsil túto báseň aktualizovať, prebásniť ju s ohľadom na dnešný stav vecí – o čo inak by znela, oveľa brutálnejšie a ani v najmenšom poeticky. My tichu nielen ubližujeme, my ho zabíjame, deň čo deň, rok čo rok. Koho zaujíma, ako sa pritom ticho cíti? Mali by sme sa aspoň riadne pozrieť, ako sme na tom bez ticha my sami ...

Môžeme ukazovať deťom, že ticho, načúvanie tým najtichším zvukom a pokojné pozorovanie prírody je niečo krásneho. Nemyslím si, že k tomu človek musí prísť na svet ako Indián, aj keď práve Indiáni mali a majú oveľa hlbšie porozumenie pre cenu ticha. Príklad:

"Výchova k tichosti, k mlčaniu, začínala už veľmi skoro. Učili sme naše deti potichu sedieť a tešiť sa z toho. Učili sme ich užívať svojich zmyslov, vnímať rôzne pachy, pozeráť sa vtedy, keď zdanlivo nebolo nič k videniu, a pozorne počúvať, keď sa všetko okolo zdalo byť pokojné. Dieťa, ktoré nedokáže ticho sedieť, zaostalo vo vývoji. "

Luther Standing Bear (nar. 1868), Lakota

Inšpirácia pre rodičov, vychovávateľky v materskej škole, učiteľov a učiteľky?
Kľúčová veta vo vyššie citovanom svedectve je "Učili sme naše deti potichu sedieť a tešiť sa z toho". To by sa malo podariť, deťom by sa tak dala do vienku schopnosť, z ktorej by mohli po celý život čerpať silu a ktorá by ich ochránila pred všeobecnou posadnutosťou hlukom.

Ľudia či už deti alebo dospelí, by mali poznať, že ticho nie je pusté a prázdne, ale plné života a sily, že je žriedlom, a prapôvodom všetkého. V tichosti je plnosť! To vieme, pokiaľ sme to zažili, a preto je treba to skúšať. Spočiatku to ide najlepšie v prírode – potichu sedieť, načúvať, pozeráť sa, pociťovať, zavrieť oči, vnímať... vnútorne sa stíšiť... jednoducho byť,,, byť skrátka šťastný. Byť s prírodou, s bytosťami prírody, ktoré sa radujú, že stretli človeka, čo je v tichu šťastný! Bytosti rastlín, bytosti stromov ťa obklopujú a asi sa ti priblížia aj iné zjavenia, lesný elf, obyvatelia vôd - podľa toho, v akej krajine práve prebývaš.

Príroda a jej bytosti nám toľko pomáhajú, aby sme si znovu pripomenuli kľúčové hodnoty v ľudskom živote, aby sme znovu našli cestu k sebe samým tam, kde nás život v spoločnosti hluku príliš rozptýlil. Príroda a ticho - zázračne liečivá a posilňujúca kombinácia!

Mobilný signál

Skutočným opakom práve povedaného je ďalší bod v záplave úplne normálneho šialenstva, a síce mobilné telefóny. S nadmieru úspešným etablovaním tohto celosvetového pokusu na ľuďoch sa podaril zásah do čierneho temným bytosťami, o ktorých sa zmieňovala žena z rodu veľkých elfov, a to s aktívnou, ba nadšenou pomocou človeka samého. Skúsil si už niekto predstaviť, čo to znamená pre celkovú vibráciu Zeme? Stačí sa opýtať prírodných bytostí - ony to vedia, cítia to a trpia tým.

Táto technológia poškodzuje všetok život - bytosti prírody a to, čo ochraňujú - rastliny, vodu, obzvlášť potom vzduch, zvieratá a všetkých ľudí v našich krajinách, od nenarodených až po starcov. Všetci už roky žijeme takpovediac v mikrovlnnej rúre - v atmosfére, kde sú tieto mikrovlny prítomné vždy a všade. Obklopujú nás v našich domoch a bytoch, v školách a na pracoviskách, vždy pripravené sprostredkovať životne dôležité posolstvá ako napríklad: "Som teraz v supermarkete. Čo si hovorila, že mám priniesť? "

Rad vedeckých výskumov už roky dokazuje, ako nesmierné škodlivé dôsledky pre zdravie a pohodu môže mať pobyt v blízkosti vysielča aj užívanie mobilu. Nespočetne mnohí ľudia, ktorí bývajú, pracujú alebo chodia do školy v blízkosti stožiarov, tým už veľmi trpí. Médiá sa, čo sa informácií o tejto horúcej téme týka, halia do distingovaného mlčania.

Prečo asi?

Nie je tak ťažké obstaráť si patričné publikácie a nájsť internetové stránky občianskych iniciatív proti mobilným vysieláčom. Viedenská a rakúska lekárska

komora sú so svojím kritickým postojom voči mobilným telefónom už roky dôležitým predvojom eventuálnych zmien. V roku 2005 bol vydaný plagát, ktorý zhrňa "10 zdravotných pravidiel pre používanie mobilu" a dá sa bezplatne objednať *. Odporúča sa pre čakárne u lekárov, pre ordinácie všetkého druhu, kancelárie atď., je žiaduce, aby visel aj v izbách detí a dospievajúcich. Jedno z pravidiel napríklad hovorí, že deti majú mobil používať len v prípade nutnosti. Ďalší, že z domu sa má telefonovať výlučne cez pevnú sieť.

V Rakúsku sadlo žiaľ mnoho domácností na lep zvodom mobilných operátorov a pevnú linku odhlásilo. To je poľutovaniahodne krátkozraké jednanie, dať kvôli pár ušetreným eurám v stávkou svoje zdravie! V Nemecku sú v tomto ohľade múdrejší a väčšinou si pevnú linku ponechali. Čo sa pritom ešte navyše vyplatí, je skutočnosť, že odpadnú ďalšie hodiny, trávené na mobilnom internete.

Považujem za občiansku povinnosť podrobne sa informovať a nedôverovať slepo ľúbezným tónom, vyludzovaných reklamnými kampaňami obchodníkov s mobilnými telefónmi. To platí obzvlášť pre ľudí, ktorým leží na srdci liečenie Zeme a ktorí súcítia s prírodou a jej bytosťami.

Jedna nemecká bádatelka, skúmajúca ľudský mozog, vyriekla v roku 2000 desivé proroctvo, desivú predpoveď: "Za dvadsať rokov budeme národom dementných ľudí!" Skutočne sa toho chceme dočkať? Je najvyšší čas prebudiť sa z kolektívnej hypnózy, vsugerujúcej nám nemožnosť života bez mobilných telefónov. Bez mobilného telefónu sa dá prežiť krásny život, čo môžu okrem nás dosvedčiť aj ďalší ľudia!

V správe o rozsiahlej akcii proti mobilom, organizovanej v jednom nemeckom meste, ma zaujali transparenty s výstižnými heslami:

„Dosiahnuteľný, ale maród! "
"Mobil je neškodný a Zem je plochá doska!"
"Bez mobilu v trendy štýle!"

Posledné heslo prebúdza isté nádeje, pretože ukazuje ten najspoľahlivejší spôsob, ako sa zbaviť mobilného desu: Ak sa oslobodenie od mobilu stane trendom, zrúti sa energetické pole typu "Bez mobilu nežiješ", ľudia budú stále viac utekať od mobilných operátorov, miliardové zisky sa prepadnú na dno, veľa stožiarov zostane bez signálu ... Áno, priznávam, trochu som sa zasnila. Jedno je ale isté: Sila zmeniť veci je na strane konzumentov! Akonáhle sa prestanú zapájať, celý ten hrozný sen skončí. Je to podobne, ako "Predstav si, že je vojna a nikto do nej nejde". Avšak tí, ktorí do vojny idú, väčšinou nemajú slobodu voľby; užívatelia mobilov ju majú. Takže si predstav: Máme mobilné pokrytie a nikto ho nevyužíva. Ak ich budú užívať len tí, ktorí by inak stratili svoje zamestnanie, prevádzkovateľom sa prestane vyplácať. A to je jediná reč, ktoré títo cynickí, ľuďmi pohrdajúci lovci mamonu, ktorí tvárou v tvár záplave jednoznačných dôkazov stále tvrdia, že to všetko nie je pravda, rozumejú: Strata ziskov! Užívatelia majú tú moc, im túto skúsenosť nadeľiť. Užívajte túto svoju moc a nie mobilný telefón!

* Dajú sa zdarma objednať v tlačovom stredisku viedenskej lekárskej komory (Pressestelle der Ärztekammer für Wien).

e-mail pressestelle@aekwien.at alebo stiahnuť zo stránok:

www.aekwien.at

www.salzburg.gv.at/umweltmedizin

Trochu si vydýchame a venujme sa opäť prírode a jej bytostiam. Konkrétne žene z rodu veľkých elfov, s ktorou sme sa v roku 2009 stretli pri našom putovaní hornatou krajinou severovýchodnej Andalúzie. Je vždy veľmi obšťastňujúce nechať sa unášať jej nádhernými vibráciami. Hovor sa točil okrem iného okolo mobilného signálu, ktorý im aj tu, v odľahlej a málo osídlenej oblasti, pôsobil problémy. "Myslíš si, že tieto vibrácie škodia ľudskému zdraviu?" - "Áno, samozrejme, vidíme to! Ako to, že to ľudia sami necítia?" To nechápala. Pre ňu to predsa bolo tak jasné. "Sú ľudia, ktorí to cítia a tiež tým trpia," podotkla som. "No, a?" Povzdychla som si. "Čo je to platné, tí druhí majú moc a peniaze! A telefonovať predsa chce skoro každý! "Elfia žena zamyslene pokývala hlavou:" Tak to sa budú musieť rozhodnúť. " A presne v tom to je. Je na čase urobiť rozhodnutie: "Dosiahnuteľný, ale maród", alebo "Bez mobilu v trendy štýle!"

Ako sme zrušili noc

Posledný čriepok nášho úplne normálneho šialenstva, ktorý by som rada predstavila, je tak normálny a všadeprítomný, že ho sotva kto považuje za niečo závadného: jedná sa o ďalekosiahle odstránenie noci osvetlením. V obrovských oblastiach zemegule sa vlastne nikdy nezotmie! Satelitné zábery to ukazujú veľmi pôsobivo.

Keďže má zrejme svoj zmysel včlenenie sveta do cyklického striedania jasného dňa a temnej noci, takže tme teda pripadá nejaká funkcia, môžeme tušiť, že nám určitým spôsobom chýba. Skutočne tomu tak je. Dôležitý hormón melatonin sa napríklad tvorí len za tmavých nocí, a ak nám do spálne preniká pouličné osvetlenie, je jeho produkcia narušená. Melatonin je nepostrádateľný pre zdravý spánok a podstatný pre funkciu imunitného systému, dokonca sa u neho predpokladajú aj protirakovinové účinky. Pretože produkciu melatoninu obmedzuje aj elektrosmog a najmä mobilné vysielacie, vzniká popravde diabolská kombinácia, ktorá môže spôsobovať poruchy spánku, slabnutie pamäti, neustálu únavu, vyčerpanie imunitného systému a ďalšie z toho plynúce ochorenia.

Našťastie nie je žiadny veľký problém spálni zatemiť, ak vieme, že organizmus nočnú tmú potrebuje.

Ale čo majú robiť zvieratá a rastliny, vydané na milosť a nemilosť nášmu osvetlovačskému poblúzneniu? Pouličné osvetlenie má, ako hovorí jeho názov, osvetľovať ulicu, nie nebesá a široké okolie! Avšak už celé desaťročia robia nevhodné typy lúčov práve toto; aké obrovské plytvanie energiou a peniazmi! K tomu pristupuje čoraz viac iluminovaných budov, fasád nasvetlených na reklamné účely, svetelné efekty pri najrôznejších akciách, skybeamery (vonkajšie reflektory) ... Bezpočet smrtiacich pascí pre miliardy kusov nočného hmyzu. Zo zhruba 4 000 druhov motýľov vyskytujúcich sa v Rakúsku je asi 85 percent aktívnych práve v noci. Tieto nesmierne straty majú samozrejme svoj vplyv na ekológiu, narušujú rovnováhu druhov, čím sa celý systém stáva labilnejším. Môže tak dôjsť k masívnemu premnoženiu škodlivého hmyzu, plesní a vírusov, ktorému sa celok nedokáže brániť. Rovnako strašnou daň platí za naše svetlé noci vtáctvo, a síce hlavne sťahovavé vtáky, z ktorých dve tretiny sú noční pútnici. Zvieratá, aktívne vo dne, sú rušené vo svojom nočnom klude a vystavované stresu. Zažiť nebo posiate hviezdami je luxus, aký si v mieste svojho bydliska môže dopriať len málo ľudí. Profesionálni a amatérski hviezdári si nariekajú na všadeprítomné svetelné znečistenie, ktoré ich pozorovanie stále viac sťažuje a dokonca znemožňuje. Správne by sa malo hovoriť znečistenie noci, ale pojem svetelné znečistenie sa všeobecne rozšíril.

A ako sa k téme vyjadrujú bytosti prírody? To nie je ťažké uhádnuť. Nič z toho, čo narúša prirodzený poriadok, sa nemôže stretnúť s ich súhlasom. A že odbúranie noci prirodzený poriadok narušuje, o tom snáď nemôže byť pochyb. Tým určite nechcem povedať, že by sme mali v noci blúdiť temnými ulicami. Prebudovaním pouličného osvetlenia, prechodom na ekologické a energeticky efektívne úsporné typy svietidiel, rovnako ako znížením intenzity osvetlenia v neskorých nočných hodinách by sa situácia pre všetkých zúčastnených podstatne zlepšila a navyše by sa ušetrilo veľké množstvo prúdu.

To samozrejme nič nemení na skutočnosti, že sme sa zbavili noci a tým vypadli z rytmu prírody. Ak si to uvedomujeme, môžeme vo svojom osobnom živote noci tým či oným spôsobom zase dopomôcť k jej právam. Jedna z bytostí si priala, aby sme noc uctievali napr. tým, že budeme chodiť skôr spať, to znamená, že si čas svojho pokoja a oddych zase tesnejšie spojíme so zotmením. Súmrak by sme mali cítiť rovnako ako svitanie. To považujem za cenný podnet, na ktorý by málokto sám prišiel - vítať temnú noc tak ako jasný deň. Keď uctíme príchod noci krátkym ztíšením či malým obradom, môže sa stať, že sa o jej podstate a významu dozvieme niečo, čo nám bolo doteraz skryté.

Vyhodenie dvoch faktorov z našej civilizácie, ktoré sú symbolom hlbokého uvoľnenia, totiž ticha a tmy, je vlastne krutou zradou. Oboje patrí k jinovému pólu svetového diania, a ten je na stupnici hodnôt našich súčasníkov chronicky podceňovaný a nedostatočne zastúpený. Práve tak ako ticho a noc. Skutočné, úplné uvoľnenie, ktoré nám ponúkajú, tento kľudový pól, hlboká sila jin - nám zúfalo chýba. A nielen nám. Opýtajte sa svojich priateľov z ríše prírodných bytostí! Tu u nás je v noci úplné ticho, čo je skutočné požehnanie, ktorého si vďačne užívame. Je tu však pouličné osvetlenie, a síce tie príšerné sklopené žiarivky, bičujúce svojím svetlom nielen ulicu, čo je ich účelom, ale hneď celé údolie až k lesu. Dévu našej starej jablone to prenikavé svetlo vždy priamo šľahá, čo pochopiteľne k jej šťastiu neprispieva. Hovorí, že jej chýba tma, to neustále svetlo bolí a vyvoláva stres. Aj stromy potrebujú noc k odpočinku! Nepretržité osvetlenie je len ďalšia záťaž, ktorá ich oslabuje. Samozrejme sú potom náchylnejšie na podľahnutie škodcom a chorobám. Síce už existujú početné bádania o dopadoch nočného svetelného znečistenia na ľudí a zvieratá, neviem ale o žiadnom, ktoré by sa v tejto súvislosti zaujímalo o zdravie stromov a ostatných rastlín. Bolo by načas takýto výskum vykonať.

Ako kontrapunkt k skutočnosti, že dnes berieme nočné osvetlenie ako úplnú samozrejmosť, nám poslúži trochu iný pohľad na vec, ktorý rozhodne osvieži.

Günther Hildebrandt, lekár a bádateľ v oblasti biologických rytmov človeka, začal svoje vystúpenie na jednej konferencii nasledovne*:

"V roku 1819 sa v mojom univerzitnom meste Marburgu, rovnako ako inde, zvažovalo zavedenie permanentného nočného osvetlenia ulíc. Bolo veľmi ostro odmietnuté, síce z teologických dôvodov, pretože predstavuje zásah do Božieho poriadku, z medicínskych dôvodov, pretože olejové a plynové výpary majú údajne neblahé dôsledky na zdravie telesne oslabených a nervovo krehkých osôb, z filosoficko-morálnych dôvodov, pretože vplyvom plynového osvetlenia upadá mravnosť, a z dôvodov policajných, pretože svetlo plaší kone a povzbudzuje

* Günther Hildebrandt: Die biologischen Rhythmen im Menschen und ihre praktische Bedeutung (Biologické rytmy v človeku a ich praktický význam). Zborník 15. Goldegger Dialoge (dialógov na zámku Goldegg), 1997

zlodeja."

Nie je to smiešne, keď si dnes myslíme, že všadeprítomným osvetlením môžeme zlodeja odradiť? Dávam radným z Marburgu za pravdu! Predstav si, že sa chceš vlámať do domu alebo ukradnúť auto. Je predsa veľmi pohodlné, keď pred sebou vidíš objekt svojej túžby jasne svetelný! Za tmy s baterkou - nie, nie roku 1819, ale dnes - by pravdepodobnosť, že na seba upozoríš, bola oveľa vyššia! Okrem toho sa mi zdá priamo dojemné, ako sa dávny starší obce starali o zdravie svojich telesne oslabených a nervovo krehkých spoluobčanov. Dnes sú práve ony psychicky krehké, to znamená senzibilné osoby zosmiešňované čoby hysterky a hypochondri. Klíma v našej spoločnosti celkom pekne nabralo na brutalite...

A zásah do Božieho poriadku? Človek si už dávno vytvoril svoj vlastný poriadok a riadi Zem istou rukou v ústrety chaosu. Mám rada starých Marburgčanov s ich počestnými námietkami. Ani oni však nedokázal zabrániť tomu, aby človek premenil noc v deň. Čo teraz môžem v tejto veci urobiť ja: zhasnúť svetlo, vítam tmu a idem spať. Dobrú noc!